

1077/75

Fünfundsiebzigster

Jahres-Bericht

der

Schlesischen Gesellschaft

für vaterländische Cultur.

Enthält

den Generalbericht über die Arbeiten und Veränderungen
der Gesellschaft

im Jahre 1897.

Hierzu ein Ergänzungsheft bibliographischen Inhalts. *(Zusatz)*

Breslau.

G. P. Aderholz' Buchhandlung.

1898.

Biblioteka

Sejmu Śląskiego

Siedemdziesiąte piąte

Sprawozdanie roczne

Śląskiego Towarzystwa

Kultury Patriotycznej

zawiera

sprawozdanie ogólne z pracy i przemian
Towarzystwa

w roku 1897.

tłumaczenie: Anna Łakoma
redakcja: Jonasz Michalak

2806

Mit dem 74. Jahresberichte der Gesellschaft wurde das Ergänzungsheft V von Herrn Professor Dr. phil. Joseph Partsch ausgegeben.

In der General-Versammlung vom 20. December 1897 wurde darüber Mittheilung gemacht, dass das Präsidium der Schlesischen Gesellschaft bei den zuständigen Behörden Schritte gethan hat, den Theil des alten Dominicaner-Klosters, welcher gegenwärtig vom Königlichen Militair-Bekleidungsamte eingenommen wird, vom Fiscus mit der Verpflichtung zur dauernden Erhaltung in alter Gestalt und darum für einen mässigen Preis zu erwerben, um so der Gesellschaft eine Heimstätte in den schönen, wenn auch geschäftlich sonst wenig verwerthbaren Räumen des alten Klostergebäudes zu gewinnen, das damit idealen Zwecken für alle Zeit erhalten werden würde. Es wurde weiter auch mitgetheilt, dass der Herr Ober-Präsident und weiter auch der Provinzial-Ausschuss — dieser auf Befürwortung der Landes-Kunst-Commission — den Antrag aus kunsthistorischen und sonstigen Gründen warm befürwortet haben. Die Angelegenheit liegt jetzt dem Königlichen Kriegs- und dem Königlichen Unterrichts-Ministerium zur Entscheidung vor, doch ist die Entscheidung erst in geraumer Zeit, nachdem der Bau eines neuen Militair-Bekleidungsamtes beschlossen sein wird, zu erwarten.

Die in dieser Angelegenheit an den Herrn Ober-Präsidenten von Schlesien gerichtete Eingabe hat nachstehenden Wortlaut:

Breslau, den 15. Juni 1897.

An

Seine Durchlaucht den Fürsten von Hatzfeldt-Trachenberg,
Ober-Präsidenten von Schlesien

hier.

Euer Durchlaucht

gestattet sich der unterzeichnete Vorstand ehrerbietigst zu bitten, einer Angelegenheit geneigtes Interesse zuwenden zu wollen, die dessen nach unserer Ansicht ebenso würdig wie bedürftig ist.

Zeitungsnachrichten zu Folge beabsichtigt der Reichs-Postfiscus, zur Errichtung eines Dienstgebäudes für das Post-Packetamt das fiscalische Gelände zwischen Catharinenstrasse und Weisser Ohle zu erwerben, welches gegenwärtig von der Kgl. Anatomie und — am Dominicaner-plate — von dem Kgl. Militair-Bekleidungsamte eingenommen wird, und sonst aus grossen Hof- und Gartenräumen besteht, die ursprünglich wohl sämmtlich zum Catharinen- und zum Dominicaner-Kloster gehört haben. Das Hauptgebäude des Catharinen-Klosters, in welchem seit Anfang des Jahrhunderts das Provinzial-Hebammen-Institut untergebracht war, ist vom Staate bedauerlicherweise schon früher in Privatbesitz veräussert und so, mit seinen schönen gewölbten Räumen, Refectorien u. s. w. dem späteren Abbruche ausgeliefert worden. Wenn nunmehr auch das Anatomie-Gebäude demselben Schicksale verfallen soll, so mag dagegen

Na walnym zgromadzeniu w dniu 20 grudnia 1897 r. ogłoszono, że Prezydium Towarzystwa Śląskiego podjęło kroki u odpowiednich władz w celu nabycia części starego klasztoru dominikanów, która jest obecnie zajmowana przez Królewski Wydział Umundurowania, od skarbu państwa z obowiązkiem trwałego utrzymania jej w dawnej formie i w związku z tym za umiarkowaną cenę, w celu zapewnienia towarzystwu siedziby w pięknych, choć pod względem komercyjnym pozbawionych wartości pomieszczeniach starego budynku klasztorowego, które w ten sposób zostałyby zachowane dla celów ideowych po wsze czasy. Ogłoszono również, że prezydent, a także komitet prowincji — ten ostatni z rekomendacji Państwowej Komisji Sztuki — gorąco poparli wniosek z powodów historyczno-artystycznych i innych. Sprawa jest teraz rozpatrywana przez Królewskie Ministerstwo Wojny i Królewskie Ministerstwo Edukacji, ale decyzji nie należy się spodziewać wcześniej niż po podjęciu decyzji o budowie nowego Wydziału Umundurowania.

Petycja w tej sprawie skierowana do nadprezydenta prowincji śląskiej jest sformułowana w następujący sposób:

Wrocław, dnia 15 czerwca 1897 r.

Do

Jego Najjaśniejszej Wysokości Księcia Hatzfeldt-Trachenberg,
Nadprezydenta Prowincji Śląskiej

tutaj.

Wasza Dostojność,

niżej podpisany zarząd z szacunkiem prosi o zainteresowanie się sprawą, która naszym zdaniem jest równie godna uwagi, co jej potrzebuje.

Według doniesień prasowych Wydział ds. Poczty Rzeszy zamierza nabyć teren skarbu państwa między ul. św. Katarzyny a Białą Oławą [Weisse Ohle, obecnie ul. Klemensa Janickiego — przyp. red.], który jest obecnie zajmowany przez Królewski Instytut Anatomii oraz — na pl. Dominikańskim — przez Królewski Wydział Umundurowania, a poza tym składający się z dużych dziedzińców i ogrodów, które pierwotnie prawdopodobnie należały do klasztorów św. Katarzyny i dominikanów, pod budowę budynku służbowego dla urzędu pocztowego. Główny budynek klasztoru św. Katarzyny, w którym od początku wieku mieścił się Prowincjonalny Instytut Położnictwa, został niestety wcześniej sprzedany przez państwo na własność prywatną i tym samym, wraz z pięknymi sklepionymi pokojami, refektarzami itp. został przekazany do późniejszej rozbiórki. Jeśli budynek Instytutu Anatomii ma teraz spotkać ten sam los,

ein Einwand nicht erhoben werden, weil das Gebäude einerseits architektonisch und historisch wenig bedeutend, auch schlecht erhalten ist, und überdies kaum für irgend einen anderen Zweck gut zu verwerthen wäre.

Anders verhält es sich aber mit dem Kgl. Militair-Bekleidungsamte — dem Haupttheil des alten Dominicaner-Klosters zu St. Adalbert, welcher erhalten blieb, als im Anfange des Jahrhunderts die Albrechtsstrasse über den Dominicanerplatz nach dem Stadtgraben hindurch gelegt und zu diesem Zwecke der weniger werthvolle Südflügel des alten Klosterhofs beseitigt wurde.

Erhalten ist vom Kloster insbesondere neben dem grösseren Theile des alten Kreuzganges, und zahlreichen und grösstentheils auch geräumigen und durchweg baulich gut erhaltenen Gebrauchsräumen: Das Refectorium des Klosters, ein grosser, mit prächtiger Stuckdecke und Marmorschmuck versehener Saal, der zu den schönsten und künstlerisch bedeutendsten Schlesiens gehört, wie von Herrn Provinzial-Conservator Lutsch und von dem Kgl. Conservator der Kunstdenkmäler, Geheimen Ober-Baurath Persius bezeugt werden dürfte.

Das Refectorium ist zwar heute, wo es als Packkammer benutzt und sogar durch eine eingezogene Wand in zwei Theile getheilt wird, arg entstellt; gleichwohl springt auch dem einfachen Verstande die Schönheit der Anlage ins Auge, und dabei ist alles Wesentliche so vorzüglich erhalten, dass es nur geringer Mühe bedarf, um den Saal wieder in altem Glanze erstehen zu lassen.

Wir fügen, zur geneigten Einsichtnahme, mit Bitte um späterer Rückgabe, bei

1. in einer Rolle a) einen Uebersichtsplan (Pause) des ganzen Bekleidungsamtes nebst der Anatomie, und b) drei Pausen über die drei Geschosse des Bekleidungsamtes;
2. eine Photographie von der Decke des Refectoriums;
3. eine Denkschrift des Herrn Provinzial-Conservators Lutsch, betreffend das alte Dominicaner-Kloster.

Aus dem Uebersichtsplane wird insbesondere die Lage des vom Militair-Bekleidungsamte benutztes Gebäudes einerseits gegenüber den Strassen (Dominicanerplatz und Weisse Ohle) und anderseits gegenüber der Adalbertkirche und gegen die Kgl. Anatomie und deren Hof klar. Die rothen Linien — die auch in der Skizze des Herrn Lutsch eingetragen stehen — bezeichnen die festgestellte Fluchtlinie für ein dort künftig eben neu zu errichtendes Gebäude und (die südliche) die Grenze des von diesem Gebäude frei zu lassenden Vorgartens. Wenn das alte Klostergebäude beseitigt würde, so würde — wie wir anerkennen müssen — ein Bauplatz gewonnen werden, der durch seine Lage geschäftlich werthvoll und insbesondere auch zur Verwendung für ein Post-Packetamt

być może nie podnosi się sprzeciwu, ponieważ ma on niewielkie znaczenie architektoniczne i historyczne oraz jest zachowany w złym stanie, a ponadto trudno byłoby go dobrze wykorzystać do innych celów.

Sytuacja wygląda jednak inaczej w przypadku Królewskiego Wydziału Umundurowania — głównej części starego klasztoru dominikanów przy św. Wojciechu, która została zachowana, gdy na początku wieku Albrechtstrasse [obecnie ul. Wita Stwosza — przyp. red.] została poprowadzona przez plac Dominikański do fosy miejskiej, a mniej cenne południowe skrzydło starego dziedzińca klasztoru zostało w tym celu usunięte.

Oprócz większej części dawnego krużganka i licznych, w większości przestronnych i dobrze zachowanych pomieszczeń gospodarczych, z klasztoru zachowały się: refektarz klasztoru, duża sala ze wspaniałym sztukateryjnym sufitem i marmurową dekoracją, która jest jedną z najpiękniejszych i najbardziej znaczących artystycznie na Śląsku, co potwierdził konserwator prowincji Łutsch i królewski konserwator zabytków sztuki, nadworny radca budownictwa Persius.

Chociaż refektarz jest dziś mocno oszpecony, jako że pełni rolę pakamery, a nawet został podzielony wbudowaną ścianą na dwie części, piękno obiektu rzuca się w oczy nawet najprostszym umysłem, a wszystkie niezbędne elementy są tak doskonałe zachowane, że wystarczy trochę wysiłku, aby przywrócić sali jej dawny blask.

Załączamy, do uprzejmego zapoznania się, z prośbą o zwrot w późniejszym terminie:

1. w jednej rolce a) plan ogólny (kopię) całego wydziału umundurowania wraz z Instytutem Anatomii oraz b) trzy kopie na temat trzech pięter wydziału umundurowania;
2. zdjęcie sufitu refektarza;
3. notatkę konserwatora prowincji Łutscha dotyczącą dawnego klasztoru dominikanów.

Plan pokazuje w szczególności położenie budynku używanego przez wydział umundurowania z jednej strony w stosunku do ulic (pl. Dominikańskiego i Białej Oławy [Weisse Ohle, obecnie ul. Klemensa Janickiego — przyp. red.]), a z drugiej strony w stosunku do kościoła św. Wojciecha i Królewskiego Instytutu Anatomii oraz ich dziedzińca. Czerwone linie — które są również pokazane na szkicu pana Łutscha — wskazują ustaloną linię budowy nowego budynku, który ma zostać wzniesiony w przyszłości, oraz (linia południowa) granicę ogrodu przed budynkiem, który ma pozostać wolny. Gdyby stary budynek klasztorny miał zostać usunięty, wówczas — co musimy przyznać — uzyskano by działkę budowlaną, która ze względu na swoje położenie byłaby cenna pod względem komercyjnym, a w szczególności nadawałaby się również do wykorzystania jako urząd pocztowy.

geeignet wäre. Wir können aber nicht glauben, dass dies alte, historisch interessante und architektonisch bedeutende Gebäude vom Staate wirklich sollte beseitigt werden, um einem Nützlichkeitsbau Platz zu machen. Es würde dies den Grundsätzen geradezu entgegen sein, welche die staatliche Aufsichtsbehörde, z. B. gegenüber städtischen Verwaltungen, in ähnlichen Fällen vertritt. Der südlich über die neue Baufluchtlinie vorspringende, äusserlich wie innerlich weniger gut erhaltene Flügel des Gebäudes mag immerhin zum Abbruche gelangen; das Hauptgebäude aber, und insbesondere das Refectarium, dürften jedenfalls von der Zerstörung auszuschliessen sein: damit wenigstens ein kleiner, aber letzter Rest der Klostergruppe, welche früher jene ganze Stadtgegend einnahm, der Nachwelt Zeugnis von der Vergangenheit ablegen möge. Geschicht dies, und wird das Gebäude von dem Militair-Bekleidungsamte aufgegeben, so fragt es sich, welchem Zweck das freigewordene Haus künftig zu dienen haben würde. Dies eben hat unserer Gesellschaft Anlass gegeben, sich mit der Frage zu beschäftigen.

Unsere Gesellschaft, die weitaus stärkste wissenschaftliche Gesellschaft Schlesiens, mit ihren verschiedenen Sectionen, ihrer Verwaltung, Bibliothek, Sammlungen u. s. w., wohnt seit lange im oberen Geschoss der „Alten Börse“, eines Hauses also, dessen Bestimmung in Kurzem einer durchgreifenden Aenderung entgegen geht.

Wir sind daher seit lange bemüht, der Gesellschaft, die mit Corporationsrechten begabt ist, ein eigenes Heim zu suchen — bisher leider vergeblich. Wir sind neuerdings — mit einem Beitrag von 10 000 Mk. — auch dem Verein „Breslauer Vereinshaus“ beigetreten, der Vortrags- und Versammlungsräume für eine grosse Zahl von Breslauer Vereinen schaffen will; wir erwarten auf diesem Wege aber nicht Alles zu erlangen, was uns für unsere eigensten Zwecke fehlt, sondern nur eben jeweilig zu benutzende Vortragsräume. Unser Wunsch nach einem eigenen Hause, welches zugleich ein Heim für andere, uns nahe stehende wissenschaftliche Vereine (Aerzte-Verein, Verein für Geschichte und Alterthümer u. s. w.) bilden würde, bleibt nach wie vor bestehen.

Unsere Gesellschaft wird im Jahre 1903 die Feier ihres hundertjährigen Bestehens begehen, und wir haben den begreiflichen Wunsch, diesen Tag durch Abstellung jenes oft beklagten Mangels zu feiern: unserer Stadt und Provinz für ihre wissenschaftlichen Vereine einen festen, dauernden Mittelpunkt zu schaffen, wie ihn andere Provinzen bereits seit lange besitzen. Zwar besitzen wir bisher nur geringe verfügbare Kapitalien (ca. 50 000 Mark); wir geben uns aber der Hoffnung hin, dass wir aus Anlass der hundertjährigen Jubelfeier ebenso aus der Mitte unserer Mitbürger, wie von Stadt und Provinz durch reichliche Beiträge unterstützt werden würden, wenn die Erlangung eines eigenen Hauses in Frage käme.

Nie können wir jedoch glauben, dass dies alte, historisch interessante und architektonisch bedeutende Gebäude vom Staate wirklich sollte beseitigt werden, um einem Nützlichkeitsbau Platz zu machen. Es würde dies den Grundsätzen geradezu entgegen sein, welche die staatliche Aufsichtsbehörde, z. B. gegenüber städtischen Verwaltungen, in ähnlichen Fällen vertritt. Der südlich über die neue Baufluchtlinie vorspringende, äusserlich wie innerlich weniger gut erhaltene Flügel des Gebäudes mag immerhin zum Abbruche gelangen; das Hauptgebäude aber, und insbesondere das Refectarium, dürften jedenfalls von der Zerstörung auszuschliessen sein: damit wenigstens ein kleiner, aber letzter Rest der Klostergruppe, welche früher jene ganze Stadtgegend einnahm, der Nachwelt Zeugnis von der Vergangenheit ablegen möge. Geschicht dies, und wird das Gebäude von dem Militair-Bekleidungsamte aufgegeben, so fragt es sich, welchem Zweck das freigewordene Haus künftig zu dienen haben würde. Dies eben hat unserer Gesellschaft Anlass gegeben, sich mit der Frage zu beschäftigen.

Wystające na południe poza nową linię budowy skrzydło budynku, które jest gorzej zachowane zarówno zewnątrz, jak i wewnątrz, może w końcu zostać wyburzone; jednak główny budynek, a zwłaszcza refektarz, powinien w każdym razie zostać wykluczony ze zniszczenia: tak aby przynajmniej niewielka, ale ostatnia pozostałość grupy klasztornej, która kiedyś zajmowała cały obszar miasta, mogła świadczyć o przeszłości przyszłym pokoleniom. Jeśli tak się stanie, a budynek zostanie opuszczony przez wydział umundurowania, powstaje pytanie, do jakich celów opuszczony budynek miałby służyć w przyszłości. Dało to naszemu towarzystwu powód do rozważenia tej kwestii.

Nasze towarzystwo, zdecydowanie najsilniejsze towarzystwo naukowe na Śląsku, ze swoimi różnymi sekcjami, administracją, biblioteką, zbiorami itp. przez długi czas mieszkało na piętrze „starej giełdy” — budynku, którego przeznaczenie wkrótce ulegnie radykalnej zmianie.

Dlatego od dłuższego czasu staramy się znaleźć własną siedzibę dla towarzystwa, które ma prawa przysługujące stowarzyszeniom — jak dotąd, niestety, bezskutecznie. Niedawno przystąpiliśmy do stowarzyszenia Breslauer Vereinshaus [„Wrocławski Dom Stowarzyszeń” — przyp. red.] — z wkładem 10' 000 marek — które chce stworzyć sale wykładowe i konferencyjne dla dużej liczby wrocławskich stowarzyszeń; nie spodziewamy się jednak, że w ten sposób uzyskamy wszystko, czego nam brakuje do własnych celów, lecz tylko sale wykładowe do każdorazowego wykorzystania. Naszym życzeniem pozostaje własny budynek, który byłby jednocześnie siedzibą dla innych bliskich nam stowarzyszeń naukowych (Towarzystwo Lekarskie, Towarzystwo Historii i Starożytności itp.).

Nasze towarzystwo będzie obchodzić swoje stulecie w 1903 roku i mamy zrozumiałe życzenie, aby uczcić ten dzień, usuwając ów brak, nad którym często ubolewamy: stworzyć dla stowarzyszeń naukowych naszego miasta i prowincji solidne, stałe centrum, tak jak inne prowincje mają od dawna. Chociaż dysponujemy niewielkim kapitałem (ok. 50' 000 marek), mamy nadzieję, że z okazji obchodów stulecia zostaniemy wsparci przez naszych współobywateli, a także przez miasto i prowincję poprzez hojne datki, jeśli nabycie własnego budynku stałoby się możliwe.

Für unsere Zwecke würde sich nun das alte Klostergebäude am Dominicanerplatz vorzüglich eignen.

Das Refectorium würde ohne jede wesentliche Umänderung als Vortragssaal dienen können, die z. Th. sehr geräumigen Zellen und Wohnräume des Klosters als Arbeits-, Bibliotheks- und Sammel-Räume, und ein grosser Versammlungssaal liesse sich im Oberstocke, über dem Refectorium, an Stelle jetzt dort vorhandener, minderwerthiger Packräume unschwer herstellen. Der vordere, vor die neue Fluchtlinie vorspringende Flügel könnte beseitigt werden, und die Strasse „Weisse Ohle“ würde frei zu legen sein, sodass von dort aus ein bequemer Zugang zu dem auf dem Anatomiegrundstück herzustellenden Post-Packetamte bliebe.

Die zur Bestimmung und würdigen Herstellung des Gebäudes aufzuwendenden Kosten sind auf 115 000 Mark überschläglichs geschätzt worden.

Allerdings würde eine Benützung des Vordergebäudes nur denkbar sein, wenn der Nordfront — nach dem Anatomiehofe hin — das bisherige Licht nicht verbaut würde. Dies dürfte indessen wesentlichen technischen Schwierigkeiten nicht begegnen und in jedem Falle nothwendig sein, wenn das Klostergebäude überhaupt erhalten bleiben soll.

Die Möglichkeit für unsere Gesellschaft, der Erwerbung des Klostergebäudes näher zu treten, hängt unter diesen Umständen wesentlich von dem Preise ab, den der Staat für das Haus fordern wird.

Wird der Grund und Boden als Geschäftsplatz — ohne Rücksicht auf das jetzt dort stehende Gebäude — bewerthet, so würde der Kauf unsere Mittel übersteigen.

Wird dagegen das Gewicht auf die Erhaltung des nun einmal vorhandenen Hauses in seinen alten Formen gelegt, und wollte vollends der Staat beim Verkaufe an unsere Gesellschaft einerseits deren gemeinnützigen, patriotischen Charakter und andererseits auch berücksichtigen, dass das alte Klostergebäude in unseren Händen dauernd idealen Zwecken erhalten bleiben würde: so glauben wir, dass eine Vereinbarung wohl zu erzielen sein würde, bei welcher allen in Betracht kommenden Interessen gedient wäre.

Euer Durchlaucht bitten wir demzufolge ehrerbietigst:

hochgeneigtest bei Zeiten, und ehe noch über den Abbruch des Klostergebäudes entschieden wird, die Ueberlassung dieses Gebäudes an unsere Gesellschaft zu einem mässigen, dem gegenwärtigen Zustand des Gebäudes und den folgenden Bedingungen entsprechendem Preise zuständigen Ortes befürworten zu wollen, und zwar

unter der Bedingung,

1. dass dem Gebäude (Nordflügel) das bisherige Licht nach dem Anatomiehof erhalten bleibe,

Do unseren celów nadawałby się doskonale stary budynek klasztorny przy pl. Dominikańskim.

Refektarz mógłby służyć jako sala wykładowa bez żadnych większych zmian: cele i pokoje mieszkalne klasztoru, z których niektóre są bardzo przestronne, mogłyby zostać wykorzystane jako sale do nauki i zebrań oraz biblioteki, a dużą salę spotkań można by łatwo zbudować na piętrze, nad refektarzem, w miejsce mało wartościowych pakamer, które obecnie się tam znajdują. Skrzydło frontowe wystające przed nową linię budowy mogłoby zostać usunięte, a Biała Oława [Weisse Ohle, obecnie ul. Klemensa Janickiego – przyp. red.] musiałaby zostać udostępniona, tak aby stamtąd pozostał dogodny dostęp do urzędu pocztowego, który ma zostać zbudowany na terenie Instytutu Anatomii.

Koszty planu i godnej budowy budynku oszacowano w przybliżeniu na 115'000 marek.

Jednak wykorzystanie przedniego budynku byłoby możliwe tylko wtedy, jeśli północnemu frontowi – po stronie dziedzińca Instytutu Anatomii – nie zostanie zabudowany dotychczasowy dostęp do światła. Nie powinno to jednak napotkać większych trudności technicznych i jest w każdym razie konieczne, jeśli budynek klasztoru ma być w ogóle zachowany.

W tych okolicznościach możliwość przybliżenia się naszego towarzystwa do nabycia budynku klasztornego zależy zasadniczo od ceny, jaką państwo zażąda za dom.

Jeśli ziemia jest wyceniana jako teren komercyjny – bez względu na stojący tam obecnie budynek – zakup przekroczyłby nasze możliwości.

Jeśli natomiast nacisk zostanie położony na zachowanie istniejącego budynku w jego starych formach i jeśli państwo, sprzedając budynek naszemu towarzystwu, zechce z jednej strony wziąć pod uwagę jego charytatywny, patriotyczny charakter, a z drugiej strony to, że stary budynek klasztorny pozostanie w naszych rękach i zostanie trwale zachowany dla ideowych celów, wierzymy, że można by osiągnąć porozumienie, które służyłoby wszystkim rozważanym interesom.

Dlatego z szacunkiem prosimy Waszą Dostojność:

najpokorniej, we właściwym czasie i przed podjęciem decyzji o rozbiórce budynku klasztoru, o zaaprobowanie przekazania tego budynku naszemu towarzystwu za umiarkowaną cenę, odpowiadającą obecnemu stanowi budynku i następującym zastrzeżeniom, a mianowicie pod warunkiem,

1. że budynek (skrzydło północne) zachowa istniejący dostęp do światła od strony dziedzińca Instytutu Anatomii,

2. dass der über die neue Fluchtlinie des Dominicanerplatzes vorspringende Flügel abgebrochen werde,
3. dass der Dominicanerplatz und die Weisse Ohle in ihren Fluchtlinien freigelegt werden,
4. dass das Gebäude von uns nach einem noch zu vereinbarenden Plane sachgemäss und insbesondere das Refectorium ganz in alter Art hergestellt und alsdann dauernd so erhalten werde.

Das Präsidium

der Schlesischen Gesellschaft für vaterländische Cultur.

G. Bender. Keil. Ponfick. M. Wiskott.

Ueber die Thätigkeit der einzelnen Sectionen haben die Herren Secretaire Nachstehendes berichtet:

Die medicinische Section

hielt im Jahre 1897 12 Sitzungen und 6 klinische Abende ab.

Nach Aufstellung einer neuen Geschäftsordnung für die Section wurden für die Etatsperiode 1898/99 7 Secretaire gewählt. Als erster Secretair, zugleich als Vorsitzender der Section, wurde Herr Geh. Medicinalrath, Professor Dr. Mikulicz und als dessen Stellvertreter Herr Professor Dr. Buchwald gewählt. Ferner wurden gewählt die Herren Dr. med. S. Asch sen., Prosector, Professor Dr. G. Born, Divisionsarzt Dr. Meilly, Medicinalrath, Professor Dr. A. Neisser und Geh. Medicinalrath Professor Dr. Ponfick.

Die hygienische Section

hielt im Jahre 1897 1 Sitzung.

Zu Secretairen für die Etatsperiode 1898/99 wurden die Herren Professor Dr. Jacobi, Professor Dr. Herm. Cohn und Sanitätsrath und Stadtrath Dr. Steuer gewählt.

Die naturwissenschaftliche Section

hielt im Jahre 1897 7 Sitzungen.

Zu Secretairen wurden für die Etatsperiode 1898/99 die Herren Geh. Regierungsrath, Professor Dr. Th. Poleck und Professor Dr. Hintze wiedergewählt.

Die zoologisch-botanische Section

hielt im Jahre 1897 7 Sitzungen.

In der letzten Sitzung legte Herr Ferdinand Cohn das Secretariat, das er 42 Jahre lang verwaltet hatte, nieder; auf seinen Vorschlag wurden die Herren Professor Dr. Chun und Professor Dr. Pax als Secretaire der Section für die Etatszeit 1898/99 einstimmig gewählt.

2. że skrzydło wystające ponad nową linię budowy pl. Dominikańskiego zostanie wyburzone,
3. że pl. Dominikański i Biała Oława [Weisse Ohle, obecnie ul. Klemensa Janickiego – przyp. red.] zostaną udostępnione w ich liniach budowy,
4. że budynek zostanie przez nas odpowiednio zrekonstruowany zgodnie z planem, który zostanie jeszcze uzgodniony, a w szczególności, że refektarz zostanie całkowicie zrekonstruowany według dawnego wzoru, a następnie trwale zachowany w tej postaci.

Prezydium Śląskiego Towarzystwa Kultury Patriotycznej.
G. Bender. Klin. Ponfick. M. Wiskott.